ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

«ΟΥΔΕΙΣ ΑΛΑΘΗΤΟΣ»

Γράφει Συναγερμικὴ ἐφημερίς:

«Καμμία Κυβέρνησις δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἰσχυρισθῇ τὸ ἀλάθητον τῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν πράξεών της. Καὶ ἰσχύει, βεβαίως, τοῦτο καὶ διὰ τὰς Κυβερνήσεις, αἱ ὁποῖαι προέρχονται ἀπὸ τὴν λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν τοῦ 1952».

Δὲν ὑπῆρξαν, λοιπόν, ἀλάθητοι. Καὶ γίνεται προσπάθεια ἐπανορθώσεως, μετὰ τρία ἔτη λαθῶν, μερικῶν ἀπὸ αὐτά. Δεδομένου, ὅμως, ὅτι ὅλα ὅσα πράττει σήμερον ἡ Κυβέρνησις τὰ εἶχεν ἐγκαίρως ὑποδείξει ἡ ἀντιπολίτευσις, ἡ ὁποία εἶχε τὴν ὀρθὴν πολιτικήν, λογικὸν εἶναι νὰ κληθῇ ἡ ἀντιπολίτευσις εἰς τὴν ἀρχήν. Διότι ἡ ἀναγνώρισις καὶ ἐπανόρθωσις λαθῶν δίδει κάποιο δικαίωμα συγχωρήσεως εἰς τὸν Συναγερμόν, ὄχι ὅμως καὶ ἐπιβραβεύσεως μὲ νέαν τετραετίαν, ἄλλως τε, ὅπως ὁ Συναγερμὸς ἤδη ὁμολογεῖ ὅτι «οὐδεὶς ἀλάθητος», ἔτσι καὶ ὁ λαὸς δὲν εἶναι ἀλάθητος, ἀλλὰ θὰ ἔχῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ λάθος τῆς 16ης Νοεμβρίου 1952.

Η ΕΠΑΦΗ

Ἐδήλωσεν ἐκπρόσωπος τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν ὅτι τὸ Λονδῖνον εὑρίσκεται εἰς ἐπαφὴν μὲ τὰς Κυβερνήσεις Ἀθηνῶν καὶ Ἀγκύρας διὰ τὸ Κυπριακὸν ζήτημα. Ἀφοῦ ἡ ἐπαφὴ συνεχίζεται καὶ μὲ τὴν Ἄγκυραν, ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις φαίνεται ὅτι ἐμμένει εἰς τὴν γνωστὴν πολιτικήν της καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προτείνῃ τίποτε τὸ ἐποικοδομητικόν.

''ΕΞΥΓΙΑΝΣΙΣ,,

Εἰσηγούμενος τὸν νόμον περὶ ἐπαναφορᾶς τοῦ θεσμοῦ τῶν ὑπηρεσιακῶν Νομαρχῶν, ὁ κ. ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν εἶπεν ὅτι οὗτος «ἐξασφαλίζει ἐξυγίανσιν τῆς διοικήσεως». Δὲν λέγει καὶ τί ἐξησφάλιζεν ὁ θεσμὸς τῶν κομματικῶν Νομαρχῶν, τὸν ὁποῖον οἱ ἴδιοι ἐγκατέστησαν καὶ κρατοῦν ἀκόμη εἰς τὴν οὐσίαν;

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Κατηγορεῖται ὁ Μολότωφ, ὅτι ἐπιζητῶν ἑνιαίαν Γερμανίαν κομμουνιστικήν. Ἀλλὰ μήπως καὶ οἱ Δυτικοὶ δὲν τὴν ἐπιδιώκουν ἀντικομμουνιστικήν; Ζητοῦντες ἐλευθέρας ἐκλογὰς εἰς ὅλην τὴν Γερμανίαν, προσδοκοῦν ὅτι ὁλόκληρος ἡ Γερμανία θὰ ἐπικυρώσῃ τὴν συμφωνίαν τῆς Δυτικῆς περὶ προσχωρήσεως εἰς τὸ ΝΑΤΟ καὶ θὰ εἶναι εἰς τὸ ἰδικόν των στρατόπεδον. Ἀμφότεραι, λοιπόν, αἱ παρατάξεις τὰ ἴδια ἐπιζητοῦν.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Ἐφέτος, τὸ Λαχεῖον Συντακτῶν σημειώνει ζωηροτέραν ἀπὸ πέρυσι κίνησιν, παρὰ τὸ ὅτι ἡ τιμὴ ἑκάστου λαχείου ηὐξήθη εἰς 40 δρχ. Τὸ κοινὸν ἀναγνωρίζει ὅτι ηὐξήθησαν παραλλήλως αἱ ἐλπίδες κέρδους, ἀφοῦ περιωρίσθησαν αἰσθητῶς τὰ λαχεῖα (κατὰ 300.000) καὶ ηὐξήθησαν ἐπίσης τὰ κέρδη. Διαρκῶς τὸ Λαχεῖον αὐτὸ ἀποσπᾷ μεγαλυτέραν ἐκτίμησιν.

ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ ΕΓΛΥΚΑΔΟΣ

Κύριε διευθυντά,

Αἱ ἐξ Ἐγλυκάδος ἀναχωρήσεις τῶν λεωφορείων τὰς πρωϊνὰς ὥρας εἶναι πολὺ ἀραιαί, μὲ συνέπειαν νὰ ταλαιπωρούμεθα πολλοὶ κάτοικοι τῆς Ἐγλυκάδος, οἱ ὁποῖοι μεταβαίνομεν εἰς τὰς ἐργασίας μας εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως. Ἂς ὁρίσουν οἱ ἁρμόδιοι ὅπως αἱ ἀναχωρήσεις γίνωνται ἀνὰ ἡμίωρον ἐξ Ἐγλυκάδος τὰς πρωϊνὰς ὥρας 7—9, ὁπότε καὶ ἡμεῖς θὰ ἐξυπηρετηθῶμεν καὶ οἱ λεωφορειοῦχοι θὰ ὠφεληθοῦν διότι κατὰ τὰ προτεινόμενα δρομολόγια τὰ λεωφορεῖα θὰ ἐκκινοῦν ἐξ Ἐγλυκάδος πλήρη ἐπιβατῶν.

Κάτοικοι Ἐγλυκάδος

''ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ,,

Εἰς τὸ Παγκοσμίως γνωστὸν Χάϋδ Πάρκ τοῦ Λονδίνου ἀνεκηρύχθη προχθὲς «Βασιλεὺς τῶν Βασιλέων» τοῦ νέου Κράτους «Ἐκλέζια» κάποιος Τόμλισον, παρουσίᾳ δύο Αἰθιόπων, ἑνὸς Ἰνδοῦ, μερικῶν ἀργοσχόλων, παιδίων, κυνῶν καὶ τοῦ ἀπαραιτήτου φλεγματικοῦ πολίσμαν. Ἀλλὰ μήπως ἔχουν περισσότερο μυαλὸ ἀπὸ αὐτὸν οἱ σοβαροὶ Ἄγγλοι ἀρθρογράφοι, οἱ ὁποῖοι ὑποστηρίζουν ὅτι τὸ Κυπριακὸν θὰ ἐλύετο αὐτομάτως ἐὰν ἡ Ἑλλὰς εἰσήρχετο εἰς τήν... Βρετανικὴν Κοινοπολιτείαν;

ΗΡΩΩΝ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Κύριε Διευθυντά,

Μερικοὶ νέοι—ἀκόμη καὶ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου—κατὰ τὰς ἐπισκέψεις των εἰς τὸν Κῆπον τῶν Ἡρώων, δὲν ἐπιδεικνύουν τὴν δέουσαν εὐλάβειαν. Θορυβοῦν, ἄδουν καὶ γενικῶς φέρονται μὲ ἀκοσμίαν, μὴ ἐπιτρεπομένην εἰς τὸν ἱερὸν τοῦτον χῶρον.

Ὁ μοναδικὸς φύλαξ τοῦ Ἡρῴου κ. Κ. Μάκας, ἀνάπηρος πολέμου, ἐπιχειρήσας νὰ κάμῃ συστάσεις εἰς τοὺς θερμοαίμους αὐτοὺς νέους, ἐδέχθη ἐπίθεσιν κακοποιηθεὶς βαναύσως.

Ὁ κ. Νομάρχης, ὡς πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἡρῴου καὶ οἱ ἄλλοι ἁρμόδιοι, καιρός, νομίζω, εἶναι νὰ κινηθοῦν καὶ λάβουν τὰ κατάλληλα μέτρα.

Μεσολόγγιον 9—11—55

Μετὰ τιμῆς
Κ.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ & ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ἐνδιαφέρουσα ἀνακοίνωσις

—Κυρώσεις διὰ τὰς παρανόμους προσλήψεις καὶ ἀπολύσεις μισθωτῶν

Συνιστᾶται εἰς τὰς ὑπαγομένας εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον ἐπιχειρήσεις πάσης φύσεως, ὅπως κατὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν πρόσληψιν ἢ ἀπόλυσιν μισθωτῶν τηρῶσι τὰς ὑπὸ τοῦ Ν. Δ)τος 2656)1953 ὁριζομένας σχετικὰς διατυπώσεις πρὸς ἀποφυγὴν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ Δ)ματος κυρώσεων, ἤτοι προστίμων καὶ ποινικῶν διώξεων.

Τὸ Γραφεῖον Εὑρέσεως Ἐργασίας (ὁδὸς Κανακάρη ἀρ. 188) εὑρίσκεται καθ' ἑκάστην καὶ ἀπὸ τῆς 9 π.μ.—1 μ.μ. ὥρας εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐργοδοτῶν πρὸς παροχὴν αὐτοῖς τῶν σχετικῶν μὲ τὸ ἀνωτέρω θέμα πληροφοριῶν καὶ ἐντύπων.

Ὁ Πρόεδρος
Ν. ΒΕΤΣΟΣ

Ὑπὲρ τῶν Τυφλῶν

Ἐνισχύσατε τὸν ἔρανον τῆς Ἑταιρίας Ἀντιλήψεως Τυφλῶν Πελοποννήσου. Οἱ τυφλοὶ ἀξιοποιοῦνται διὰ τῆς ἐκμαθήσεως βιοποριστικῶν τεχνῶν

Σάββατον 12 Νοεμβρίου

ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ὁ Λάξνες

Ὁ Λάξνες εἶναι Σκανδιναυὸς μυθιστοριογράφος. Τὸ ξέρατε αὐτό; Ἀσφαλῶς ὄχι. Ἔ λοιπὸν ὁ κ. Λάξνες πῆρε φέτος τὸ βραβεῖον Νόμπελ τῆς λογοτεχνίας. Βέβαια πρόθεσίς μας δὲν εἶναι, οὔτε καὶ μποροῦμε, νὰ ὑποτιμήσουμε τὴν ἀξία τῶν ἀθανάτων. Ὡστόσο ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες, κι' ὁ κόσμος ἴσως ὅλος, ἄλλες τρέφαμε ἐλπίδες. Τρεῖς ἄλλοι, μαζὶ μὲ τὸν Λάξνες, ἀπετέλεσαν τὴν τετράδα τῶν ὑποψηφίων. Ὁ δικός μας ὁ Καζαντζάκης. Ὁ Γάλλος Σαὶν Ζὼν Πέρς. Ὁ Ρῶσος Σολόχωφ. Ἀπὸ ὅσα ξέρουμε, τὸν Καζαντζάκη τὸν μετέφρασαν στὶς κυριώτερες εὐρωπαϊκὲς γλῶσσες. Μεγάλοι κριτικοὶ καὶ λογοτέχνες τὸν θαυμάζουν καὶ τὸν ἐγκωμιάζουν. Τὸν Σαὶν Ζὼν Πὲρς τὸν ἔχουν γιὰ μεγαλύτερο ποιητὴ τῶν τελευταίων χρόνων. Ἀπὸ τὸν καιρὸ ἀκόμη ποὺ ἦταν γενικὸς διευθυντὴς τοῦ Καὶ ντ' Ὀρσαί, ὁ Ἔλιοτ μετέφραζε τὰ ἔργα του στὴν Ἀγγλική. Τὸν Σολόχωφ τὸν ἔχουν γιὰ μεγαλύτερο μυθιστοριογράφο τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Σχεδὸν ἰσάξιον τοῦ Τολστόη. Ὅσο γιὰ τὸν βραβευθέντα Λάξνες μάθαμε τώρα, μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτή, πὼς εἶναι μιὰ πολύπλευρη προσωπικότητα. Ξεκίνησε ἀπὸ τὸν προτεσταντισμό. Πέρασε στὸν καθολικισμὸ καὶ κατέληξε στὸν σοσιαλισμό. Στὸν ριζοσπαστικὸ σοσιαλισμὸ ποὺ προσεγγίζει πολὺ τὸν κομμουνισμό. Παρουσιάζει στὰ ἔργα του τὴ ζωὴ καὶ τοὺς ἀγῶνες τοῦ λαοῦ του σὲ διάφορες ἐποχές. Βραβεύτηκε, λέει, ὄχι τόσο γιὰ τὰ πρωτότυπα ἔργα του, ὅσο γιὰ τὶς καλὲς μεταφράσεις του. Μετέφρασε Χέμινγκουαίη καὶ Βολταῖρο στὴν Ἰσλανδική. Ἡ Σουηδικὴ Ἀκαδημία μὲ τὴν ἀπόφασί της «χαιρετίζει καὶ τιμᾶ τὴ συμβολή του στὴν ἀναγέννησι τῶν Ἰσλανδικῶν γραμμάτων». Μὰ ἡ Ἰσλανδία δὲν κατοικεῖται παρὰ ἀπὸ 140.000 ἀνθρώπους. Ὅσοι οἱ κάτοικοι τῶν Πατρῶν καὶ μισοὶ ἀκόμη. Εἶναι νεαρὴ Δημοκρατία ποὺ ἀποσπάσθηκε ἀπὸ τὴ Δανία μὲ δημοψήφισμα τὸ 1944. Ἔχει ἀκμάζουσα λογοτεχνία καὶ θεράποντές της ἀνώτερους ἀπὸ τὸν κ. Λάξνες. Τὸ περίεργο λοιπὸν στὴν ὑπόθεσι εἶναι τοῦτο: Ἐνῷ τὸ Νόμπελ ἔχει παγκόσμια σημασία. Ἐνῷ ἦσαν ὑποψήφιοι κι' ἄλλοι τρεῖς καὶ μάλιστα διεθνεῖς. Ἐνῷ ἡ ἀραιοκατοικημένη Ἰσλανδία δὲν εἶναι παρὰ μιὰ κηλῖδα πάνω στὸν παγκόσμιο χάρτη. Καὶ στὴν κηλῖδα αὐτὴν μὲ τοὺς 140.000 οὔτε κἂν διακρίνεται ὁ κ. Λάξνες. Πῶς οἱ «ἀθάνατοι Σουηδοὶ» τὸν βρῆκαν καὶ τὸν ἀπαθανάτισαν; Πολὺ ἀσφαλῶς δίκιο εἶχαν οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας ποὺ ἤθελαν καὶ τοὺς «ἀθανάτους τοῦ Ὀλύμπου» ἀκόμη μὲ ὅλες τὶς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες. Μὲ ὅλα τὰ ἐλαττώματα τῶν θνητῶν.

Pan de Lis

ΔΗΜΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ

—Προκήρυξις δημοπρασίας

Ἐκτίθεται εἰς φανερὰν μειοδοτικὴν Δημοπρασίαν τὴν 26ην Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 12—1 εἰς τὸ Γραφεῖον Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς, ἡ συντήρησις ὁδοῦ Βουντένης—Βελβιτσίου.

Προϋπολογισμὸς δαπάνης δραχ. 18 000. Ἐγγύησις δρ. 900.

Διακήρυξις καὶ λοιποὶ ὅροι εἰσὶ κατατεθειμένοι εἰς τὸ τμῆμα Μελετῶν καὶ Κατασκευῶν τοῦ Δήμου.

Ὁ Δήμαρχος
Β. Θ. ΡΟΥΦΟΣ

Πρόσκλησις

—Συλλόγου Μακαρονοτεχνιτῶν Πατρῶν

Καλοῦνται ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου αὔριον Παρασκευὴν καὶ ὥραν 6 1)2 μ. μ. εἰς ἔκτακτον γενικὴν συνέλευσιν εἰς τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον μὲ θέματα: Κάθοδος εἰς ἀπεργίαν λόγῳ τῆς μὴ ἐπιλύσεως ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων τῶν βασικῶν ζητημάτων τοῦ κλάδου μας.

Ὁ πρόεδρος
Ἀπόστ. Συγούνας
Ὁ γεν. γραμματεὺς
Σπυρ. Ξένος

Ὁ πατριωτικὸς συναγερμὸς τῶν νέων

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΞΕΝ. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ

Τὰς μεγαλειτέρας καὶ θετικωτέρας ἐλπίδας ὅτι τὸ Κυπριακὸν ζήτημα θὰ λυθῇ σύμφωνα μὲ τὸν Πανελλήνιον πόθον, ἐμπνέει σταθερῶς τὸ κατὰ τὸν περιφανέστερον τρόπον διαπιστευμένον ἀκμαιότατον ἠθικὸν τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας.

Ὁ θυελλώδης τῆς Νεολαίας συναγερμὸς ἐναντίον τῶν κατακρατούντων τὴν Κύπρον δὲν εἶναι προϊὸν στιγμιαίας παραφορᾶς ἢ ἐπιπολαίου ἐνθουσιασμοῦ. Ἡ Νεολαία τῆς Ἑλλάδος ἀνεμέτρησε καὶ ὑπελόγισεν ὅλας τὰς συνεπείας τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης στάσεώς της καὶ ἔχει ὑπ' ὄψει τῃ ὅλας τὰς θυσίας εἰς τὰς ὁποίας ἐν ἀνάγκῃ θὰ ὑποβληθῇ. Τὴν μεγάλην ἀπόφασίν της τὴν ἔλαβεν ἐν πληρεστάτῃ συναισθήσει τῆς πραγματικότητος. Καὶ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς τὸ ἠθικὸν αὐτῆς τὸ ὑπέροχον οὐδένα ἀπολύτως διατρέχει κίνδυνον νὰ ὑποστῇ χαλάρωσιν. Εἰς μίαν τόσον ἱερὰν στιγμὴν ἡ Νεολαία τῆς Ἑλλάδος, ἀντάξια τῆς μεγάλης ἱστορίας της καὶ τῶν μεγάλων παραδόσεών της, κλειδοῦχος καὶ ἀκοίμητος φρουρὸς τοῦ μεγάλου καὶ ἠθικοῦ ἰδεώδους τῆς Ἐλευθερίας, ἀπόγονοι τῶν Ἑταίρων τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας ἔχουσα διαίσθησιν τῆς καταδυναστεύσεως καὶ ἐμπνεομένη ἀπὸ τὸ κληρονομικὸν μῖσος πρὸς τὴν δουλείαν καὶ τὴν βίαν, αἰσθάνεται ἐντός της τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Ἐλευθερίαν ὡς ἕνα ἔρωτα βιβλικῆς ἁγιότητος, τόσον ἀνυστερόβουλον, τόσον παρθενικόν, μίαν φλόγα ποὺ ἀνυψοῦται ἀπὸ τὸ ἁγιώτερον τῶν βωμῶν, εὐθεῖαν, ἄσειστον ἀπὸ τὴν ἐναντιότητα τοῦ ἀνέμου καὶ ὅλα τὰ φυσικὰ καὶ ὑπερφυσικὰ στοιχεῖα.

Ἡ φιλοπατρία τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας λάμπει καὶ ἀστράπτει, διαμάντι ἄτρωτον ἀπὸ τὴν πυράν, χάλυψ ἀνίκητος ἀπὸ τὸν χρόνον. Εἶναι μία κληρονομία, μία παράδοσις ὁλόκληρος ἡ ὁποία μεταβιβάζεται ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν καὶ ἡ ὁποία φυλάσσεται, προάγεται καὶ λάμπει σὰν ἄστρον ἐπάνω ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον. Εἶναι γνήσια τέκνα τῆς Ἑλλάδος τοῦ Κόδρου, τοῦ Σόλωνος, τοῦ Λυκούργου, τοῦ Μαραθῶνος, τῆς Σαλαμῖνος, τοῦ Περικλέους, τοῦ Ἰουστινιανοῦ, τῆς Ἑλλάδος τοῦ 21 ποὺ ὕψωσε τὴν ἰδέαν τῆς Ἐλευθερίας αἰωνίαν καὶ ἀθάνατον εἰς τὸ Μεσολόγγι, καὶ τὴν Ἁγίαν Λαύραν, εἰς τὴν Τριπολιτσᾶ, εἰς τὴν Χίον, εἰς τὸ Χάνι τῆς Γραβιᾶς, καὶ εἰς τὴν Κρήτην, εἰς τὴν Ἀράχωβα καὶ τὰ Δερβενάκια καὶ ἐθάμβωνε τὴν Εὐρώπην μὲ τοὺς ἥρωας καὶ τοὺς μάρτυράς της.

Αἰωνία, ἀκατάλυτη καὶ ἑνιαία ἀνὰ τοὺς αἰῶνας ἡ Ἑλλάς,—ἡ ἰδία αὐτὴ τῆς Ἐλευθερίας καὶ ἡ ἐκπρόσωπος τῆς τιμῆς καὶ τοῦ πολιτισμοῦ—ὑψώνει καὶ σήμερον διὰ τῶν ἀνταξίων τέκνων της, τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας, τὴν Σημαίαν καὶ τὸ Λάβαρον τῆς Ἐλευθερίας ἀξιοῦσα ἐν ὀνόματι αὐτῆς τὴν ἀπόδοσιν τῆς Κύπρου. Ἀπὸ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Ἐλευθερίαν ἡ Ἑλλὰς ἀντλεῖ πάντα θάρρος, πίστιν καὶ ἐλπίδας. Αὐτὴ μᾶς μεταβάλλει εἰς Ἀνταίους ποὺ ἀνανεώνουν τὸ θάρρος μας καὶ ὀγκώνουν τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ Κύπρος συντόμως θὰ γίνῃ Ἑλληνική.

Οἱ Νέοι τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ παραδείγματός των, διὰ τοῦ αἵματός των, ἐξῆλθον τοῦ τέλματος, ἀπέβαλον τὴν ληθαργίαν καὶ ὠρθώθησαν ἀκμαῖοι καὶ ὑπερήφανοι, βέβαιοι ὅτι ἡ ΙΔΕΑ θὰ νικήσῃ καὶ τὴν ἐντύπωσιν καὶ τὴν φενάκην καὶ τὰς ὑποσχέσεις καὶ τὸν δόλον καὶ τὴν πομπὴν καὶ τὸν φθείροντα τὰς συνειδήσεις χρυσὸν καὶ ὅτι ὁ Δαυῒδ θὰ συντρίψῃ τὸν Γολιάθ.

Ὁ τύραννος θὰ πέσῃ! Εἶναι ἡ μοῖρα τῶν τυράννων νὰ πίπτουν. Εἶναι ἡ μοῖρα τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων αἱ θελήσεις νὰ κατισχύουν.

ΞΕΝΟΦΩΝ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
Δικηγόρος
Ἀθῆναι

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΔΡΥΜΑ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Περίληψις Διακηρύξεως δημοπρασίας

Τὸ περιφερειακὸν ὑποκατάστημα Ι.Κ.Α. Πατρῶν

Διακηρύττει ὅτι:

1) Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐγγράφων καὶ ἐνσφραγίστων προσφορῶν, ἄνευ ὁρίου ἐκπτώσεως ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου, ἡ ἐκτέλεσις τῶν δομικῶν ἐν γένει ἐργασιῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν Πάτραις κτιρίου τοῦ Ὑποκ)τος αὐτοῦ.

2) Ἡ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου δαπάνη προϋπελογίσθη εἰς δρχ. 5.000.000.

3) Ὁ Διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται ταυτοχρόνως ἐν Ἀθήναις εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Τεχνικῆς Διευθύνσεως ΙΚΑ ὁδὸς Καποδιστρίου ἀρ. 4 καὶ ἐν Πάτραις εἰς τὰ Διοικητικὰ Γραφεῖα τοῦ Περιφ)κοῦ Ὑποκ)τος ΙΚΑ (Δημ. Γούναρη—Κανακάρη), τὴν 28ην Νοεμβρίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινήν.

4) Δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν εἶναι ἐργολάβοι Δ' τάξεως δι' ἔργα οἰκοδομικὰ ἔχοντες ἐκπληρώσει ἁπάσας τὰς κατὰ Νόμον ὑποχρεώσεις αὐτῶν.

5) Ἐγγύησις διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν δημοπρασίαν ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν Δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) εἰς ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης ἢ τοῦ Ταμείου Συντάξεως Μ.Ε.Δ.Ε.

6) Τὰ σχετικὰ τῆς μελέτης εἶναι κατατεθειμένα εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Τεχνικῆς Δ)νσεως τοῦ ΙΚΑ (ὁδὸς Καποδιστρίου 4) ἐν Ἀθήναις καὶ εἰς τὸ Γραφεῖον Προμηθειῶν τοῦ ἐν Πάτραις Ὑποκ)τος ΙΚΑ (Δημ. Γούναρη—Κανακάρη), ὅπου δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν αὐτῶν καθ' ἑκάστην καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Πρόσκλησις

—Συλλόγου Προσωπικοῦ Κυλινδρομύλων Πατρῶν

Καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου αὔριον ἡμέραν Παρασκευὴν ὥραν 6 1)2 μ.μ. εἰς ἔκτακτον Γενικὴν Συνέλευσιν εἰς τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον μὲ θέματα: Κάθοδος εἰς ἀπεργίαν λόγῳ τῆς μὴ ἐπιλύσεως ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων τῶν βασικῶν αἰτημάτων τοῦ κλάδου μας

Ὁ πρόεδρος
Π. Πορφυρόπουλος
Ὁ γεν. γραμματεὺς
Διον. Ζακυνθινὸς

Ἀναγνώρισις Σωματείου

Τὸ Πρωτοδικεῖον Πατρῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1071)55 ἀποφάσεώς του, ἐνέκρινε τὸ καταστικὸν τοῦ σωματείου «Ἕνωσις Συνταξιούχων Ἐπικουρικῶν Ταμείων καὶ Ἱδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι, ἑδρεύοντος ἐν Πάτραις καὶ σκοποῦντος τὴν προάσπισιν τῶν συμφερόντων τῶν συνταξιούχων τῶν Ἐπικουρικῶν Ταμείων καὶ τοῦ ΙΚΑ.

Εἰς μνήμην

Ἡ οἰκογένεια Δημητρίου Χάρρη κατέθεσε δι' ἡμῶν ἀνὰ 50 δραχμὰς εἰς πτωχὴν οἰκογένειαν καὶ εἰς τὸ Πτωχοκομεῖον εἰς μνήμην Βασιλικῆς Κοσμοπούλου.

Ὁ κ. Δημήτριος Ζαχιώτης κατέθεσε δι' ἡμῶν δρ. 100 ὑπὲρ τοῦ Πτωχοκομείου εἰς μνήμην ἰδίας.

ΤΟ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΠΙΚΑΙΡΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΦΡΟΝΗΜΑΤΩΝ

ΟΙ «ΦΑΚΕΛΛΟΙ»

Συζήτησις περὶ τῆς ἐργασίας ἀξιωματικῶν ἐπὶ Κατοχῆς εἰς Ἐρυθρὸν Σταυρὸν

ΑΠΟ ΤΑ ΕΣΤΕΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

71ον

Σ. Γεωργούλης. Βεβαίως, κύριοι συνάδελφοι, καθῆκον καὶ δικαίωμα τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἶναι νὰ κρίνῃ τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ προκειμένου περὶ τῶν μέτρων τούτων, τὰ ὁποῖα σκοποῦν καὶ εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν ἑνὸς ἁμαρτωλοῦ καὶ πολυπλόκου παρελθόντος καὶ τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἓν τολμηρὸν βῆμα πρὸς τὰ ἐμπρός, ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω ὅτι διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐφαρμογήν των δὲν θὰ εἶναι ἀρκετὴ μόνον ἡ πρωτοβουλία καὶ ἡ δρᾶσις τῆς Κυβερνήσεως. Θὰ χρειασθῇ καὶ ἡ καλὴ πίστις καὶ ἡ συνεργασία τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Καὶ δὲν ἀποτελεῖ βεβαίως ἄριστον οἰωνὸν διὰ τὴν συνεργασίαν αὐτὴν τὸ πάθριον βέλος τῆς δυσπιστίας, τὸ ὁποῖον προκαταβολικῶς ἠθέλησε νὰ ρίψῃ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων.

Καὶ ἐνῷ αἱ ἀντιρρήσεις τοῦ ἀξιοτίμου ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων ἐτηρήθησαν καὶ διετυπώθησαν εἰς ἓν ὑψηλὸν ἐπίπεδον κοινοβουλευτικῆς εὐπρεπείας, ἁρμόζον εἰς τὴν σπουδαιότητα τοῦ συζητουμένου θέματος, δὲν συνέβη, δυστυχῶς, τὸ αὐτὸ μὲ μερικοὺς ἐκ τῶν ἄλλων ρητόρων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, οἱ ὁποῖοι ἐπεχείρησαν νὰ καταβιβάσουν τὴν συζήτησιν εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν προσωπικῶν ἀντεγκλήσεων.

Καὶ ἀναφέρομαι πρῶτον εἰς τὸν ἀξιότιμον ἐκ Πειραιῶς συνάδελφον τὸν ὑποβαλόντα τὴν ἐρώτησιν. Ἀπαντῶν εἰς τὸν ἰσχυρισμόν μου, ὅτι οἱ παραπλανηθέντες καὶ προσχωρήσαντες εἰς τὸ ΕΑΜ, ὤφειλον νὰ ἀποσυρθοῦν, εὐθὺς ὡς διεπίστωναν τὴν κομμουνιστικὴν βάσιν τοῦ ΕΑΜ, ἠρώτησε θριαμβευτικῶς «ποῦ νὰ πᾶνε οἱ παραπλανηθέντες καὶ κατὰ ποῖον τρόπον νὰ φύγουν»; Ἀπαντῶ ὅτι εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς δὲν ἔπρεπε νὰ εἶχον προσχωρήσει εἰς τὸ ΕΑΜ. Ἐὰν εἶχον τὴν ἐπιθυμίαν νὰ συμβάλουν πράγματι εἰς τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα, ἠδύναντο νὰ προσχωρήσουν εἰς τὰς ἐθνικὰς ὁμάδας ἀντιστάσεως. Ἀλλὰ ἐκεῖ ὑπῆρχε κίνδυνος, διότι αἱ ἐθνικαὶ ὁμάδες ἐμάχοντο πράγματι καὶ κατὰ τοῦ κατακτητοῦ καὶ κατὰ τῶν κομμουνιστῶν. Ἐπίσης ὑπῆρχε κίνδυνος καὶ εἰς τὰς πόλεις. Διότι εἰς τὰς πόλεις ὑπῆρχον αἱ συλλήψεις καὶ αἱ ἐκτελέσεις ἐκ μέρους τοῦ κατακτητοῦ. Ὑπῆρχεν ἐπίσης εἰς τὰς πόλεις καὶ ἡ πεῖνα. Ἐξ ἀντιθέτου, εἰς τὴν ὕπαιθρον, ὅπου ἐκυριάρχει τὸ ΕΑΜ δὲν ὑπῆρχε κίνδυνος. Ἐκεῖ ὑπῆρχεν ἀσφάλεια καὶ ἡσυχία. Πόλεμοι καὶ ἐπιχειρήσεις κατὰ τοῦ κατακτητοῦ δὲν διεξήγοντο, διότι οἱ κομμουνισταὶ δὲν ἐσκέφθησαν ποτὲ νὰ τὸν παρενοχλήσουν σοβαρῶς. Ὑπῆρχεν ἐξησφαλισμένη διατροφὴ εἰς βάρος τῶν πτωχῶν Ἑλλήνων ἀγροτῶν. Καὶ ὑπῆρχον, διότι καὶ τοῦτο πρέπει νὰ λεχθῇ ὑπῆρχον χρυσαῖ λίραι Ἀγγλίας. Παρ' ὅλα ταῦτα ὅμως, πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἡ θέσις τῶν ἐκ πλάνης προσχωρησάντων εἰς τὸ ΕΑΜ καὶ ἐπιθυμούντων νὰ ἀποσυρθοῦν, ἦτο ὄντως δυσχερής, διότι οἱ κομμουνισταὶ ἐφρόντιζαν νὰ ἐξωθοῦν καὶ νὰ ἐμπλέκουν ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας τοὺς προσχωροῦντας εἰς πράξεις βίας καὶ εἰς φόνους κατὰ τῶν συμπολιτῶν των. Αὐτοὶ βέβαια δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ ΕΑΜ. Ἀλλὰ καὶ οἱ ὑπόλοιποι δὲν ἠδύναντο νὰ τὸ ἐγκαταλείψουν, ἐφ' ὅσον ἐξηκολούθει ἡ ἐχθρικὴ κατοχή, διότι διὰ τῆς προσχωρήσεώς των καὶ μόνον εἰς τὰς ἐνόπλους ὁμάδας, εἶχον ἤδη δημιουργήσει ληψοδοσίας μὲ τὸν κατακτητὴν καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπανέλθουν ἀκινδύνως εἰς τὰς ἑστίας των.

Ὅμως, μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ κατακτητοῦ ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους, οὐδεμία δικαιολογία ὑπάρχει διὰ τοὺς ἐκ πλάνης προσχωρήσαντας. Ὅσοι ἐκ τούτων ἐξηκολούθησαν νὰ παραμένουν, νὰ ὑπηρετοῦν καὶ νὰ μάχωνται εἰς τὰς τάξεις τοῦ κομματικοῦ κομμουνιστικοῦ στρατοῦ, ἐναντίον τοῦ νομίμου Κράτους, εἶναι ἔνοχοι βαρυτάτου ἐγκλήματος κατὰ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ ὑπόλογοι δι' ὅλα τὰ δεινὰ ὅσα ἐπηκολούθησαν.

Ἀλλὰ εἶπεν, ἐπὶ πλέον, ὁ ἀξιότιμος ἐκ Πειραιῶς συνάδελφος:

«Τί ἔκαμεν ὁ κ. Γεωργούλης τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καὶ οἱ λοιποὶ συνάδελφοί του Ἕλληνες ἀξιωματικοί; Θὰ ἀπαντήσω ἐγώ. Ἦσαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐπισιτισμοῦ καὶ τὸν Διεθνῆ Ἐρυθρὸν Σταυρόν, διὰ νὰ ἐπιθεωροῦν τὰ παιδικὰ συσσίτια καὶ νὰ διαπιστώνουν ἐὰν τὸ πληγοῦρι ἦτο καλὰ βρασμένο ἢ ὄχι».

Ἀφίνω, κύριοι συνάδελφοι, ἀσχολίαστον τὴν ἥκιστα κοινοβουλευτικὴν καὶ βάναυσον εἰρωνείαν, τὴν περιλαμβανομένην εἰς τὴν ἀνωτέρω περικοπὴν καὶ ἀπαντῶ εἰς τὸν ἐντιμότατον ἐκ Πειραιῶς συνάδελφον, ὅτι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Κατοχῆς, ἐγὼ προσωπικῶς δὲν εἶχον καμμίαν σχέσιν οὔτε μὲ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐπισιτισμοῦ, οὔτε μὲ τὸν Διεθνῆ Ἐρυθρὸν Σταυρόν. Ἐὰν κάποιος τοῦ εἶπε τὸ ἀντίθετον — διότι δὲν φαντάζομαι μόνος του νὰ ἐφεῦρε αὐτὴν τὴν πληροφορίαν — τοῦ εἶπεν ἁπλῶς μίαν αὐθαδεστάτην ἀνακρίβειαν, διὰ νὰ μὴ μεταχειρισθῶ βαρυτέραν ἔκφρασιν.

Μὲ αὐτὸ δὲν θέλω νὰ ὑποτιμήσω τὸ ἔργον τῶν ἀξιωματικῶν ποὺ εἰργάσθησαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐπισιτισμοῦ ἢ εἰς τὸν Διεθνῆ Ἐρυθρὸν Σταυρόν, διότι καμμουφλαρισμένοι εἰς τὰς ὑπηρεσίας αὐτὰς κατ' ἐντολήν, μακρὰν ἀπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ κατακτητοῦ, ἠδύναντο ἀνετώτερον νὰ ἀποτελοῦν μέλη τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων κατασκοπείας ἢ δολιοφθορᾶς. Καὶ ἐπὶ τέλους ἦτο προτιμότερον νὰ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἐπιβίωσιν τῶν τέκνων τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Θ. Χαβίνης. Προσέφερον ὑπηρεσίας εἰς τὸ ἔθνος καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ αὐτοὶ ποὺ ὑπηρέτησαν εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρόν. Ἀδίκως κατηγοροῦνται, διότι οἱ ἀξιωματικοὶ ἀνήκουν εἰς τὸ ἔθνος καὶ ἔπρεπε τὸ Ἔθνος νὰ τοὺς διατάξῃ τί ἔπρεπε νὰ κάμουν.

Σ. Γεωργούλης. Εὐχαριστῶ τὸν κ. συνάδελφον ποὺ συμφωνεῖ μαζύ μου. Ὅταν λέγω, ὅτι ἐγὼ προσωπικῶς δὲν εἶχον καμμίαν σχέσιν οὔτε μὲ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐπισιτισμοῦ, οὔτε μὲ τὸν Διεθνῆ Ἐρυθρὸν Σταυρόν, μὲ αὐτὸ δὲν θέλω νὰ ὑποτιμήσω τὸ ἔργον.

Ἔχω τὴν πεποίθησιν κύριοι συνάδελφοι, ὅτι οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὰ κοινὰ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ δίδουν λόγον τῶν πράξεών των, διὰ τοῦτο ἀπαντῶ εἰς τὸν ἐκ Πειραιῶς συνάδελφον.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐνοσηλεύθην, κατὰ τὸ φθινόπωρον, τὸν χειμῶνα τοῦ 1941—42, εἰς τὸ Νοσοκομεῖον καὶ ὑπεβλήθην εἰς ἐγχείρησιν, λόγῳ ἀσθενείας ὀφειλομένης εἰς τὰς κακουχίας τῆς ἐκστρατείας. Κατὰ τὴν ἄνοιξιν καὶ τὸ θέρος τοῦ 1942, εὑρέθην εἰς τὰς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Οἱ ἀκτήμονες Ριόλου πρὸς τοὺς ὑπουργοὺς Γεωργίας-Παιδείας

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεως Πατρῶν ἐδημοσίευσεν ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν λαβόντων γεωργικὸν κλῆρον, ἐκ τῆς ἀπαλλοτριωθείσης δασικῆς ἐκτάσεως εἰς θέσιν Λαμπροφόρα—Ξυλόκαστρον Ρέθη περιφερείας κοινότητος Ριόλου, ἐκτάσεως περίπου 600 στρεμμάτων. Τὴν ἔκτασιν ταύτην τὴν ἐνοικίαζεν ἡ κοινότης Ριόλου διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας καὶ εἰσέπραττε προπολεμικῶς ἐτησίως 30—40 χιλιάδας δρ. Ἀπὸ 1943—1951 ἐβοσκήθη σχεδὸν δωρεὰν ὑπαιτιότητι τῶν ἑκάστοτε κοινοτ. συμβουλίων Ριόλου (ἐζημιώθη ἡ Κοινότης 300 περίπου χιλιάδας δραχ).

Ἐπειδὴ κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεως θὰ ὑποβληθοῦν ἐνστάσεις διὰ τοὺς νομίζοντας ὅτι ἠδικήθησαν τόσον ὑπὸ τῶν ἀκτημόνων Ριόλου ὅσον καὶ Ἀπιδεῶνος, συμφώνως δὲ τῷ Νόμῳ αἱ ἐνστάσεις θὰ ἐκδικασθοῦν μετὰ 3μηνον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεως.

Ὡσαύτως θὰ ὑποβληθοῦν ἐνστάσεις καὶ ὑπὸ τῶν ἐχόντων νομίμους τίτλους κλπ. ἐὰν τυχὸν δὲν ἤθελον δικαιωθῇ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεως Διοικητικῶς. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει οὗτοι θὰ καταφύγουν εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια καὶ θέλει βραδύνει ἡ ἐγκατάστασις τῶν κληρούχων εἰς ἀόριστον χρονικὸν διάστημα, λόγῳ τῆς τυχὸν ἀντιδικίας Δημοσίου—Ἰδιωτῶν.

Ἐπειδὴ τὸ σχολεῖον Ριόλου μένει ἡμιτελές, διότι δὲν ἔφθασεν ἡ πίστωσις ποὺ ἐχορήγησεν ὁ ὑπουργὸς Παιδείας κ. Γεροκωστόπουλος ἐκ 40 χιλ. δραχ. καὶ ἐπειδὴ ὁ ὡς ἄνω βοσκότοπος μένει ἀδέσμευτος, διότι οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ἔχει τὸ Δημόσιον εἰς οὐδένα, ἐκτὸς τῶν ἐπιδίκων ἐκτάσεων, ὑπαγομένων εἰς τὸν Νόμον 2501)53 καὶ ἄρθρ. 23 κλπ., θὰ παρακαλέσωμεν ἀμφοτέρους τοὺς κ.κ. ὑπουργοὺς Γεωργίας—Παιδείας, ἵνα διὰ κοινῆς ἀποφάσεως μέσῳ τῆς Διευθύνσεως Γεωργίας Ἀχαΐας ὁρίσουν μίαν τοπικὴν ἐπιτροπὴν ἐκ τοῦ ἐφημερίου Ριόλου καὶ διδασκάλου καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Διευθύνσεως Γεωργίας προβοῦν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν, ἔστω καὶ μὲ ἐπιφύλαξιν τοῦ χρόνου λήξεως, ὅστις πάντως θὰ εἶναι μεγαλύτερος τῶν 6 μηνῶν. Σήμερον ἀγοράζουν λειβάδια πρὸς 100—120 δραχ. τὸ στρέμμα διὰ βοσκὴν 2—3 μηνῶν. Ἡ ἐνοικίασις ἀσφαλῶς θὰ ἀποφέρῃ μίσθωμα 60—70 χιλιάδων δραχμῶν καὶ θὰ ἐπαρκέσῃ διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἡμιτελοῦς σχολείου Ριόλου καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους θέλει ἐλαφρυνθῇ ἐκ τοῦ κονδυλίου. Ἂν δὲν γίνῃ αὐτό, ἀσφαλῶς θὰ βοσκηθῇ λαθραίως, χωρὶς νὰ ἀποδώσῃ τίποτα. Παρακαλοῦμεν ὅπως διαταχθῇ ἁρμοδίως τὸ ταχύτερον ἡ φύλαξις τοῦ ὑπὸ διανομὴν ἄνω βοσκοτόπου. Τυχὸν βόσκοντες παρανόμως δέον νὰ ἀπομακρυνθοῦν τὸ ταχύτερον ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων Ἀγροφυλακῆς Ριόλου—Ἀπιδεῶνος. Τοὐλάχιστον ἡ Κοινότης μας Ριόλου ἀφοῦ ἐστερήθη ἑνὸς κοινοτικοῦ λειβαδίου τῶν προγόνων μας, ἂς φτιάσῃ γιὰ ἐνθύμιον τὸ Σχολεῖον τῶν παιδιῶν μας. Νομίζομεν ὅτι τὸ δικαιούμεθα.

Μεθ' ὑπολήψεως
Ἀκτήμονες καὶ κάτοικοι Ριόλου

Ἡ καθημερινή μας ἐγκυκλοπαιδεία

ΣΤΑΣ ΑΒΥΣΣΟΥΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Μέχρι πρὸ ὀλίγων ἀκόμη δεκαετηρίδων ἐπιστεύετο ὅτι ἡ ζωὴ εἰς τὰ βάθη τῶν θαλασσῶν ἦτο ἀδύνατος κάτω τοῦ βάθους τῶν 400 μέτρων, δεδομένου ὅτι διὰ τὴν φυτικὴν ζωὴν εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ὕπαρξις φωτὸς καὶ γνωστοῦ ὄντος ὅτι τὸ φῶς τοῦ ἡλίου εἶναι ἀδύνατον νὰ εἰσδύσῃ πέραν τοῦ βάθους τούτου.

Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς εἶχαν καταλήξει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ζωὴ ἐνοργάνων ὄντων ἦτο ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ πέραν τοῦ βάθους τῶν 400 μέτρων, λαμβανομένης δ' ὑπ' ὄψιν τῆς μεγάλης πιέσεως—40 ἀτμοσφαιρῶν—τὴν ὁποίαν θὰ ἔπρεπε νὰ ὑφίσταται ζῶν ὀργανισμὸς εἰς τὸ βάθος τοῦτο. Διὰ βάθη μεγαλείτερα ἀκόμη, μέχρι πέντε χιλιάδων μέτρων, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ πίεσις φθάνει εἰς 500 ἀτμοσφαίρας ἦτο ἐκτὸς πάσης συζητήσεως ἡ ὕπαρξις οἱασδήποτε ζωῆς. Εἰς τοιαῦτα βάθη τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου ἂν δὲν συνετρίβετο, θὰ μετεβάλλετο εἰς τόσον λεπτόν, ὅσον ἕνα σιγαρόχαρτον.

Αἱ διάφοροι ὅμως ὠκεανογραφικαὶ ἐξερευνήσεις κατέρριψαν τὴν ἀντίληψιν αὐτὴν δείξασαι ὅτι εἰς ὅλα τὰ βάθη, εἰς οἱαδήποτε βάθη, ἀνευρίσκονται ζωντανοὶ ὀργανισμοί. Ὄχι δὲ μόνον αὐτό, ἀλλ' ἀπεδείχθη ὅτι ἡ ἀφθονία καὶ ἡ ποικιλία τῆς ὀργανικῆς ζωῆς εἰς τὰς ἀβύσσους εἶναι τεραστία. Εἰς βάθος 4.500 μέτρων ἀνηῦρον εἴδη ζώντων ὀργανισμῶν πάσης κατηγορίας ἀσπονδύλων. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἰχθῦς κατ' Αὔγουστον τοῦ 1901 ὁ πρίγκηψ τοῦ Μονακό, νοτιοανατολικῶς τοῦ Πρασίνου ἀκρωτηρίου, εἰς βάθος 6035 μέτρων, εἰς τὸ ὁποῖον ἐμετρήθη θερμοκρασία 2ο καὶ ὅπου ἡ πίεσις ἦτο μεγαλειτέρα τῶν 600 ἀτμοσφαιρῶν, ἡλίευσεν ἰχθὺν τοῦ εἴδους τῶν δικρολενίων, ἀκτινωτὸν ὠχροῦ χρωματισμοῦ, τρεῖς ὀφιούρους ἀχρόους καὶ γαρίδαν ἐρυθράν.

Ἡ ζωὴ λοιπὸν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑφίσταται ὑπὸ πίεσιν πολλῶν ἑκατοντάδων ἀτμοσφαιρῶν, τοῦτο δὲ ἐξηγεῖται εὐκόλως, ἂν σκεφθῇ κανεὶς ὅτι τὰ θαλάσσια ζῶα δὲν καλύπτονται, ἀλλὰ διαπερῶνται ὑπὸ τῶν περιβαλλόντων ὑδάτων.

Δέον ὅμως νὰ σημειωθῇ ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅτι ὅταν τὰ ἁλιευόμενα εἴδη τῶν μεγάλων βυθῶν ἀνασύρωνται ἀποτόμως πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν, θνήσκουν πρὶν ἢ ἐξαχθοῦν τοῦ ὕδατος, εὐθὺς ὡς παύσουν ὑφιστάμενα τὴν πίεσιν, ὑπὸ τὴν ὁποίαν συνήθως ζοῦν. Ἐφ' ὅσον μάλιστα ὁ ἁλιευόμενος ἰχθὺς ἀνήκει εἰς τὸ τελειότερον εἶδος καὶ ἔχει νηκτικὴν κύστιν ἀχθῇ δὲ ταχέως εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ἡ κύστις του ἐξογκουμένη ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τῆς ἐξωτερικῆς πιέσεως ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀπόσπασιν τοῦ στομάχου καὶ ἐξαγωγὴν αὐτοῦ ἀπ' τοῦ στόματος.

Ἐκτὸς τούτου τὰ ἀέρια τῶν ὀφθαλμῶν προκαλοῦν ἐμβολὰς τοῦ αἵματος καὶ συνεπῶς ἀκαριαῖον τὸν θάνατον, εἰς τὸν ὁποῖον ὅμως κατὰ μέγα μέρος συντελεῖ ἡ ἀπότομος μεταβολὴ τῆς θερμοκρασίας, φθάνουσα ἐνίοτε τοὺς 20 βαθμούς.

Ἀξιοσημείωτον χαρακτηριστικὸν τῆς πανίσκης, τοῦ συνόλου δηλαδὴ τῶν ζώων, τῶν ἀβύσσων εἶναι ἡ ὁμοιομορφία. Τοιουτοτρόπως ὁ πολύπους ἁλιεύεται τόσον εἰς τὸν βόρειον Ἀτλαντικὸν ὅσον καὶ εἰς τὸν νότιον καὶ εἰς τὸν Ἰνδικὸν ὠκεανόν.

Ἐπίσης ἕνα κοινοειδές, τὸ ριζόκρινον ποὺ εὑρίσκεται παρὰ τὰς νήσους Λοφότεν πρὸς τὰ βόρεια τῆς Νορβηγίας, εὑρίσκεται παρὰ τὰς Ἀζόρας καὶ εἰς τὰς ἐκβολὰς παρὰ τὸ Ριο ντὲ λὰ Πλάτα. Τοῦτο ἐξηγεῖται ἐκ τοῦ ὁμοιομόρφου τῆς θερμοκρασίας τῶν μεγάλων βαθμῶν, ἐπαληθεύεται δὲ διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ὁ γενικὸς νόμος ὅτι εἰς τὰς ἀνοικτὰς θαλάσσας καὶ τοὺς ὠκεανοὺς ἡ κατανομὴ τῆς ζωῆς προσδιορίζεται ὑπὸ τῆς θερμοκρασίας.

Ἕνα ἄλλο χαρακτηριστικὸν τῶν ζώων τῶν μεγάλων βαθῶν καὶ τῶν ἀβύσσων εἶναι ὁ ἀρχαϊκὸς χαρακτήρ των. Ἡ πανίσκη τῶν μεγάλων βαθῶν παρουσιάζει ἀναμφισβητήτως ὁμοιότητα πρὸς τὴν πανίσκην τῶν ἀρχαίων γεωλογικῶν ἐποχῶν, ζῶα δέ τινα ἁλιευόμενα εἰς μεγάλα βάθη, ὑπενθυμίζουν ἀπολιθώματα παλαιοκέρων γεωλογικῶν περιόδων. Ἐπὶ τῶν ἀκτῶν ἐπὶ παραδείγματι τῆς Φλωρίδος τὰ κοράλλια καὶ τὰ ἐχινόδερμα τῶν μεγάλων βαθῶν ἔχουν ἀπολύτως τὴν ὄψιν τῶν ζώων τῆς τριτογενοῦς καὶ τῆς κριτιδικῆς περιόδου. Ἐπὶ 42 εἰδῶν πολυπόδων, ἁλιευθέντων κατὰ τὴν μεγάλην ὠκεανογραφικὴν ἀποστολὴν τοῦ «Σάλεγκερ», τὰ εἴκοσι εἶναι γνωστὰ ἐξ ἀπολιθωμάτων.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ ἡλιακὸν φῶς δὲν εἰσδύει εἰς βάθος μεγαλύτερον τῶν 400 μέτρων καὶ ὅτι φωτογραφικαὶ πλάκες προσεβλήθησαν ὑπὸ ἀκτίνων φωτὸς εἰς 1008 βάθος, παραμείνασαι ἐκτεθειμέναι ἐπὶ 80 λεπτὰ τῆς ὥρας πέραν δὲ τῶν βαθῶν τούτων ἐπικρατεῖ σκότος αἰώνιον.

Εἶναι γνωστὸν ἐπίσης ἐκ τῶν ἐξερευνητῶν τῶν διαφόρων σπηλαίων ὅτι τὰ περισσότερα τῶν ζώων ποὺ ζοῦν ἐντὸς αὐτῶν, λόγῳ τῆς ἐλλείψεως φωτὸς εἶναι τυφλά.

Τὸ ἴδιον παρατηρεῖται καὶ εἰς τὰς ἀβύσσους τῶν θαλασσῶν ἐκ τῶν ὁποίων ἐξήχθησαν ζῶα ἐστερημένα καὶ τοῦ ὀργάνου τῆς ὁράσεως ὡς ὁ ὕπνωψ τοῦ Μυραίυ, ἁλιευθεὶς εἰς βάθος 3.000 μέτρων.

Ἀφ' ἑτέρου ὑπάρχουν ἄλλα ζῶα εἰς τὰ βάθη ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα παράγουν τὸ φῶς τοῦ ἰδίου αὐτῶν σώματος ὄντα φωτοβόλα, εἴτε τουτέστι εἶναι ἐφωδιασμένα διὰ μικροῦ βραχίονος φέροντος εἰς τὸ ἄκρον φωτοβόλον πηγὴν ὡς ὁ κερατίας, εἴτε φέρουν εἰς τὴν πλευρὰν σειρὰν φωτεινῶν σημείων, ὡς ὁ φωτοβόλος ἰχθύς, τὰ ὁποῖα δύναται αὐτοβούλως νὰ καλύπτῃ, ὅπως φωτίζῃ τὴν λείαν του.

Ἄλλα πάλιν, ὡς μερικὰ κεφαλόποδα, φέρουν πηγὴν φωτὸς τοῦ ὁποίου κανονίζουν τὸν χρωματισμὸν κατὰ βούλησιν, ἀναλόγως τῆς λείας τὴν ὁποίαν ἐπιδιώκουν.

Τὸ φῶς τοῦτο παράγουν οἱ ἰχθύες διὰ μετατροπῆς τῆς ζωϊκῆς καὶ μυϊκῆς αὐτῶν δυνάμεως, εἶναι δὲ φῶς ἐστερημένον θερμαντικῶν καὶ χημικῶν ἀκτίνων καὶ τοῦ ὁποίου ἡ ἀπόδοσις εἶναι 98 ο)ο τοῦ δαπανωμένου ἔργου.

Τοῦτο εἶναι τὸ ἰδεῶδες φῶς, τὸ ψυχρὸν φῶς, ποὺ οἱ φυσικοὶ ἀναζητοῦν ἀκόμη.

''ΑΛΕΚΤΩΡ,,
Τὰ λερωμένα ροῦχα προτιμάει ὁ σκῶρος

Ἡ φρόνησις καὶ τὸ συμφέρον σας ἐπιβάλλουν νὰ καθαρίζετε τὰ ροῦχα σας προτοῦ τὰ βάλετε στὴ ναφθαλίνη. Ἔτσι θὰ τὰ προστατεύσετε ἀποτελεσματικώτερα ἐναντίον τοῦ σκώρου, ποὺ ἡ προτίμησίς του στὰ λερωμένα ροῦχα εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνη.

Τηλεφωνήσατέ μας νὰ στείλουμε νὰ τὰ πάρουμε καὶ νὰ σᾶς τὰ ἐπιστρέψουμε λευκά, καθαρά, σὰν καινούργια. Συγκρότημα Καθαριστηρίων καὶ Σιδηρωτηρίων

ΤΟ ΜΑΓΙΚΟΝ
Τηλέφ. 21-18 ἢ 36-11